

[Kai Moltke.]

disse sociale byggerier at indrette specielle butikcentre, der ofte bliver betydelig senere færdig. Ved Høje Gladsaxe har vi Kennedyskolen, og en række andre steder har man børneinstitutioner, som først bygges lang tid efter, at det egentlige byggeri er afsluttet, og så siger man: „Ja men vi må have et samlet regnskab“. Så må altså de beboere, som flyttede ind i 1964, vente til engang henimod 1969, før de kan få at vide, hvad deres husleje er. Her forekommer det mig at boligministeren i alle tilfælde burde strække sig så langt som til gennem et cirkulære at indskærpe over for kommuner og boligselskaber, at noget sådant må bringes til ophør. Det er jo ganske givet, at Kennedyskolens regnskab eller regnskabet for f. eks. en kirke ved et andet boligbyggeri aldrig nogen sinde kan komme til at vedrøre udgiften for opførelsen af boliger. Hvorfor så ikke tage tyren ved hornene her og tilråde en sådan kontrol? Jeg skal såmænd gerne trække ændringsforslaget tilbage, blot vi får tilsagn om et klart cirkulære fra boligministeriet om, at man vil gribe ind heroverfor i fremtiden.

Dernæst ændringsforslag nr. 12. Her er forholdet ganske simpelt det, at vi ved et ændringsforslag vil løsrive os fra en vigtig bestemmelse i boligforliget, nemlig den, at man ikke med rentesikring må bygge mere end 12.000 sociale lejligheder årligt. Var det nu for i år og næste år, kunne vi snakke om det; men det er for en 8-årig periode, og det ville dog være helt tåbeligt, hvis jeg, som har stemt imod boligforligets afsnit på dette punkt, nu pludselig skulle give mig til at sige, at også jeg betragter 12.000 lejligheder årligt i gennemsnit for socialt byggeri som noget, der er naturligt og rimeligt hele 8 år ud i fremtiden. Derfor dette ændringsforslag.

Så til et af de opnåede fremskridt. Den konservative ordfører, hr. Hastrup, talte om skarpe grænser, der blev overskredet for visse indtægter. Enhver, som har fulgt med i boliglovgivningen gennem nogle år,

ved jo nøjagtigt, at det er disse grænsetillæg og reguleringer med de skarpe kanter, der altid har givet vrøvl, altid har givet vanskeligheder. Men hvor det drejer sig om beboerindskuddene, er forholdet særlig grelt, for noget byggeri kom jo i gang i den korte periode, hvor det blev omfattet af bruttoberegningen af beboerindskud, og nu får vi for fremtiden lignende ordninger som tidligere. Dette beboerindskud reguleres efter, hvad der var gældende før 1964, men i mellemtiden mellem dette og den nye ordning er der et par år med ekstra stort boligindskud.

Jeg tror ikke, dette er nogen fiks idé fra min side, for udvalget har bl. a. fået to ganske konkrete skrivelser herom. Den ene er fra Brøndbyernes kommune, underskrevet af borgmesteren, Kjeld Rasmussen, som gør opmærksom på, at i et af de efterladte byggerier derude, Brøndby Strand, og et andet af boligforetagenderne vil beboerindskuddene på grund af denne ikke-graduering komme til at ligge på i det ene tilfælde 11.200 kr. og i det andet på 12.100 kr. på et tidspunkt, da man almindeligvis reducerer beboerindskuddet til en 6.000-7.000 kr. Det er ganske indlysende, at de folk, som får nedsat beboerindskuddene fra 10.000 kr. til 6.000-7.000 kr., vil være meget tilfredse, men det er lige så givet, at der skabes bitterhed rundt omkring, hvis et par årgange bliver liggende med en beboerindskudsordning, som giver dem en udgift på næsten det dobbelte.

Den anden skrivelse drejer sig om byggeriet i Albertslund, og her anføres det på samme måde, at man får næsten dobbelt så høje beboerindskud i visse dele af byggeriet som det, der kommer til at gælde i fremtiden. Derfor mit ændringsforslag nr. 20 om en graduering.

Det fjerde ændringsforslag, nr. 33, drejer sig om en mere elastisk regulering af driftstilskuddene. I den nye lov om lejevurdering fik vi fastsat visse normer for, hvordan man fastsatte brugsværdien; men det er yderst uheldigt, at der ikke bliver tale om maksimalleje, men kun om minimalleje, kun den